

[Indenrigsministeren.]

nemført i 1933, er netop Udtryk for et saadant Kapitelstaksts-system, hvor Skatterne til en vis Grad gaar op og ned i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent.

Maa jeg i øvrigt med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om Landbrugets vanskelige Stilling sige, at heller ikke her maa man overdrive. Det er ikke saadan, at de 7 Maaneder, der indtil nu er gaaet af Krigstiden, har været katastrofale for Landbruget. Det er vel snarest saadan, at det, der lægger Tyngde paa Landbruget i Øjeblikket, først og fremmest er Frygten for den Tid, der kommer.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som jeg en Gang eller to om Aaret har den samme Diskussion med, indledet af det ærede Medlem i omtrent de samme Ord Aarene igennem, skal jeg sige, at jeg finder ingen Anledning til at gentage denne Diskussion nu. Det ærede Medlem betegnede mig i Forbindelse med dette Lovforslag som Grundskyldsmænd teoretisk set. Man kunde ogsaa fremsætte det paa en anden Maade. Man kunde ogsaa sige, hvis man vilde holde sig til Kendsgemingerne, at i Aarens Løb har jeg som Minister gennemført forskellige Fremskridt i Lovgivningen for Grundskyldstanken her i Landet. Amtsskatternes Ændring i 1933, hvorved al Ejendomsskat for Landbruget til Amtene gik over paa Grundskyld, er et af de bedste Eksempler herpaa. Altsaa, jeg har gennemført i disse mange Aar forskellige Fremskridt for Grundskyldstanken her i Landet; det ærede Medlem har i omtrent lige saa mange Aar talt om Grundskyldstanken, men aldrig udrettet noget som helst paa dette Omraade. Derfor vilde jeg tro, at Teorien er paa det ærede Medlems Side og Praktikken paa min.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne takke Indenrigsministeren, fordi han ikke kategorisk afviste den Tanke, jeg havde rejst, og vi faar saa formentlig Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet i det Udvalg, som jeg forstaaer skal nedsættes. Naar Ministeren siger, at fra praktiske Kommunalmaend i Amtene havde Ministeren faaet den Opfattelse, at man var meget vel tilfreds med dette Lovforslag, er det sikkert rigtigt, men det er sikkert lige saa rigtigt, at man ude i Amtene vil blive endnu mere tilfreds, hvis det lykkes at faa Ministeren til

at gaa med til at yde et endnu større Tilskud. Dernæst siger Ministeren, at den Tale, man fører om, at den store Part af Amtsskatterne betaales af Landbruget, ikke er rigtig.

Jeg vil her gerne vare mig for mit Vedkommende. Ministeren vil se af Tidenden, at det, jeg har talt om, er den Udskrivning, der bliver tilbage, naar disse Tilskud er ydet. Vi maa heller ikke glemme, at de Tilskud, der er Tale om her — nu skal jeg ikke bestride Tallenes Rigtighed, for jeg har dem ikke ved Haanden, men vi maa ikke glemme, at i alt Fald for Udligningslovens Vedkommende dækkes en Del af dette Tilskud gennem Ejendomsskatterne. Det maa man ogsaa regne med, naar man vil se, hvad Tilskud der gives til Nedbringelse af Grundskylden, som ikke igen dækkes af en ny Grundskyldsskat. Som sagt, jeg haaber, at vi i Udvalget skal naa et Stykke frem, og paaregner Ministerens Velvilje til at naa længere end foreslaet her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at denne Udligningsfond er blevet ret populær. Det er, ligesom Folk ikke forstaaer, hvad det drejer sig om. De tror, det er en Fond, og derfor lægger man bare over paa den, og for saa vidt kunde jeg godt unde de Folk, der har været saa ivrige til at læsse over paa den, at der kom en Regning, som skulde betaales. Men jeg indrømmer, at en af de Ting, der gjorde, at jeg var imod Udligningsskattens Princip, var netop dette, at man kunde forhøje Beløbet blot ved Finansministerens Foranstaltning. For i og for sig er det et Værn imod for tyngende Skatter, at Finansministeren hvert Aar skal komme til Tinget og forelægge en Finanslov, bygget paa de ordinære Skattelove, og hvis han vil have ekstra Penge, maa han forelægge en ekstra Skattelov, og saa vedtager eller forkaster man den. Men man har i den Udligningslov, som den højtærede Indenrigsminister fik gennemført, begyndt at indføre et Princip, hvorefter Rigsdagens Bevillingsmyndighed i hvert Fald bliver noget gennemhullet, og derfor vilde jeg nu ikke være saa glad ved, at man kom op over Grundbeløbet. Saa længe det drejer sig om Grundbeløbet, kan man sige, at det ligger nu engang i de Satser, som Loven forudsatte, men som det hele gaar, maa vi regne med, at naar Statens ordinære Skat-